

REKVISIT
STATSREVISORER
REKVISIT

Ink 2010-10-13

Dnr SB 2010/8044/Sta

Ärade Statsminister, myndighetschefen!

När inga ansvariga lyssnar och uppgivenheten tar vid, vart vänder vi oss medarbetare i RK då?

När personalchef, enhetschef, förvaltningschef, skyddsombud, personalkonsulent, facken och t o m arbetsmiljöverket är medvetna om problemen, men inte kan eller vill ta sitt ansvar, vart vänder vi oss då?

När demokrati och allas lika värde samt rätt till arbete är något som endast går att läsa i regeringsförklaringen, men som inte existerar inom delar i RK, vart vänder vi oss då?

När duktiga och lojala medarbetare medvetet blir kränkta och förtryckta av chefer och deras gelikar så att de bryter ihop och hamnar på sjukhus eller ger upp och lämnar in avskedsansökan, vart vänder vi oss då?

När vi känner frustration, ilska, ångest och rädsla över att inte kunna få hjälpa regeringen och utlandsmyndigheterna i dess arbete med den kompetens vi har, vart vänder vi oss då?

Arbetsmiljölag, LAS, medarbetarpolicy om respekt och rättvisa, allas lika värde, betyder ingenting här så länge som nepotism får förekomma vid anställningar. Här anställs personal p.g.a. vänskapsband i stället för kompetensen. Detta i sin tur leder till att ordinarie personal utgör ett hot just p.g.a. den kompetens de har vilket kan åtgärdas på olika sätt; en del ger upp och slutar men man kallar det flexibilitet. Andra bryts psykiskt ihop och hamnar på sjukhus, något man skyller privatlivet på när det egentligen är arbetsgivaren som har det största ansvaret!

De som ändå väljer att försöka stanna kvar p.g.a. sin lojalitet (eller snarare naivitet?) riskerar att få mindre ansvarsfulla arbetsuppgifter och därmed låg löneutveckling, en signal om att nya idéer eller kritik i arbetet endast får komma från ledningen och dess gelikar själv!

Så, vart skall vi vända oss?

Stockholm oktober 2010